

Прва логија

О Паради поноса;

о њеним промотерима и симпатизерима

Еденски врт

У Рају на Истоку, ми смо се најпре купали у божанској светлости, њоме се и одевали и хранили; па смо још за саговорника имали Самога Бога. Но тамо смо Му се и непослушним показали. Изневеривши слободу коју нам је Бог дао, ми смо се нашли на земљи суочени са голотињом, знојем лица свога и трњем.

Еденски врт сладости био је одузет од нас људи и склоњен у сигурну, и нама надаље недоступну богознану димензију; па се он још под херувимском пламеном стражом нашао. А ми из њега изгнани, настанили смо се у пустињској недођији, где ћемо и горко плакати због губитка свих красота Раја.

Долина плача

Ако нам је у Врту на Истоку све лакокрило и бистротечно било, у долини плача ми смо сузама покајања, али и раскајања квасили наш насушни хлеб, и са муком откидали залогаје.

Наопаки шаптач и обмањивач ђаво, некадашња *Јутарња звезда*, угасио се у побуни против Бога; он је још био Арханђео који се гордошћу збацио с Трећег неба и на Агори овога света завршио. Ту ће нас он наводити да се ослањамо на њега, и да опет код њега ступамо у најам. А ми, опијани свим отровним страстима у које нас је он уводио, губили смо здрав разум. И тако, док су нас страсти увелико растакале, ми смо утолико заборављали на Бога и на Његове доласке к нама; како на оне чињене на најочигледније начине, рецимо описане код пророка и боговидиоца Мојсија, тако и кроз *струјање тихог лахора*, описано код светог пророка Илије, претече Другог доласка Месијиног. Односно, као описано овим речима код пророка Осије: „Трудимо се да спознамо Господа! Он као зора сигурно долази, као киша долази, као позна киша која земљу натапа.“ (6, 3).

Миленијуми

Пошавши од прве хиљаде година па стигавши до наше, ми наилазимо на саме последице мутација, распарчавања и распадања свега некада богоугодног; сви ми, изузимајући Божје свете угоднике, до овога смо се часа пречесто лишавали светле одеће непропадивости *чију белину ни највештија белиља не би могла тако убелити*. Скривајући се постепено од те светлости, ми смо доспели дотле да се данас покривамо тетоважама, бојама и коломастима. А сви ови печати и покривке изналазе се на ритуалне начине и ради окултних ритуала; и опет ради заглупљивања и острашћивања, прелашћивања и демонизације убогих људи широм света.

Шатор сведочанства

Упркос отпалости од Бога у древности, нама се непрекидно, и све до овога часа ипак открива Он, Човекољубац и Искупитељ; долази нам у помоћ да не бисмо очајавали. Он Који нас је отпочетка закриљивао старозаветном *светом скинијом сведочанства* и *светим храмом*, у *последње дане* пак сабрао нас је у новозаветну Свету Цркву – у Његово Тело, еда бисмо се путем Светих Тајни преусмеравали ка благословеном очинству, синовству и обожењу, хитајући тако ка Небеској Отаџбини у којој обитавају сви свети: Анђели, Праоци, Оци и Матере, браћа и сестре, сва деца Божја љубављу прожимана.

Старински човек

Наш драги старински, грешни човек је способен да се каје, а ми његови потомци и саљуди који смо и сами претрпели најтеже озледе сопствене нам човечности, упркос Христовој жртви, Његовом распећу и васкрсењу, упркос дивним светитељима и Оцима, њиховим сведочанствима и примерима, упркос чудима које нам је Господ одашиљао у разноврсним видовима, опет смо, и у овом часу такође, у искушењу, са досад најдалекосежнијим последицама по све нас, и по целокупну творевину!

Благодат покајања и сила сујете

Благодатним енергијама Божјим ми данас можемо бивати растерећивани од окова греха, колотечина страсти и срамоте неподобштина, и при том непрекидно охрабривани за подвиге покајања, очишћења и просветљења. Тако, ми опет бивамо и настројавани за исцељења и темељне спознаје: да се можемо кајати и чистити од греха, да се можемо мењати и преображавати, да можемо испливати из страсти и упловљавати у бестрашће, кобелати се из смрти и пакла, и штавише предокушати доба долазећег свеопштег васкрсења и блаженствовања.

Имајући све то у виду, ми смо данас утолико више затечени небогоугодним парадама поносних, тачније, пркосних младића и девојака који изгледом и наступом имитирају хелбојсе и хелдевојке, што се да видети из костимографије и сценографије њихових перформанса и карневала извођеним на булеварима европских и светских метропола.

Благоизвољење Божје – метаноја

С друге стране, блага воља Божја у вези са свима нама налаже нам да се као потенцијални небески дворјани и пратиоци Јагњета Божјега сабирамо око Њега, и да у богоугодним поворкама литанишемо попут свих светих обитељи на Небесима. Све време то, по квалитету и богопричастију уствари треба да бива у Једној, Светој, Саборној и Апостолској Цркви нашој.

Смер кретања тзв. параде поноса могуће је, и треба га, дај Боже, преусмеравати у крстоносни вход кроз живот; од иницијалних искушења и гротла бездана, па кроз тунел метаноје ка висинама смиреноумља; од богомрскости и богоотпадија ка богоуветљивости и богопричастију; од самоубиства, братоубиства и богоубиства ка

саможртвеном и богоугодном распињању; и на крају, ка гледању чудеса Божјег човекољубља на нама стално пројављиваним.

Мала засушна браћа и сестре

Наш мали, засушни брат, и наша мала, засушна сестра, узети по себи, нипошто нису за презир и одбацивање, нити, не дај Боже за ликвидацију. Путем вере, наде и љубави, са покајним настројењем, са стидом пред небом и земљом, са вољом за променом на боље, и поносни парадери и њихови промотери и симпатизери могу се усавршавати! Али са свешћу да су исто што и остали људи: данас као трава, а сутра већ покошени непредвидивим и неочекиваним пошастима!!! Једна чињеница треба да их охрабрује: да се и ради њих Створитељ и Спаситељ Исус Христос оваплотио од Бога Духа Светога Украситеља и Марије Дјеве, разапет био и васкрсао! И да ће ради свих нас заједно Он опет доћи, да суди живима и мртвим; као и да Његовом Царству неће бити краја. Боже дај, да се тада сви заједно нађемо као Његови угодници вером и вршењем заповести, односно делатним покајањем!

Зрно горушице

Нејаки брате наш, и нејака сестро наша, прибегавајмо покајању, Божјим заповестима и врлинама, древном хришћанском Предању и Светим Тајнама, па се нећемо ничега бојати! Само веровати да је могуће избављати се од сваке слабости и искушења, сујете и снобизма, кича; баш од сваке страсти и нагрдности и зла. Веровати макар зрнцетом горушице у то, па нам спасење од сваке невоље и раслабљености неће изостати.

И вас, сада тешке као планина, покајање ће преместити на неко друго, по вас и по све нас, боље место.

Понос, срамота и – молитва

Браћа и сестре хришћани и номинални хришћани, ви који се сада поносите оним што није на понос него на срамоту и штету, поверујте онолико колико сте у стању, понекад се застидите, одричите се сујете и душегубне гордости; не дозволите да се манипулише вашим осећањима, немоћима и страстима, које вас иначе излуђују, и из лепе памети вас изводе! Молите се Човекољубцу Господу Исусу Христу. Он и вама обећава да ћете оздравити ако не будете грешили против тела и душе и светиње! Ако ли се не покренете на покајање, ви ћете изгубити све, а најпре своју драгоцену душу! Ако ли се опет иоле побринете за своје спасење, и усмерите се ка њему, ви ћете га и задобити, и Богу Оцу свих нас, угодити!!!

Преумљење

Браћа и сестре парадери и сви ви њихови промотери и симпатизери, верници и неверници, слаби и острашћени, са добром и злом вољом, све док још има времена и док траје дан, вреди иоле радити на своме преумљењу, и тиме на спасењу! Јер, поновимо да ништа, па ни сав свет, није претежнији од наше јединице душе.

Чињенице сведоче да су људи који су баш сав свет страсти и сласти и греха окусили, а души својој наудили, никакву корист од свега овога сујетнога и неправеднога добитка нису имали!

Галиматијас

Ацуванство или хомосексуализам, педерастичност и лезбејство сва три рода, јављају се широм света и непрекидно увећавају, доводећи поклонице до провалије и катаклизме. Њима се упућује још једна од порука: да се свим овим не наслеђује Царство Небеско! Свето Писмо све то осуђује. Свето Предање свему томе не сведочи у корист, него се сав галиматијас настраности осуђује на неуспех; дефинитивно, предвиђа му се пропаст!!!

Збрка полова = пакао

Полност и сексуалност имају своју освештану димензију, па се зато не могу сводити на пуко „напредњаштво“, „назадњаштво“ и политичку, као ни на квази-научну идеологију. Она поготову не може бити представа и демонстрација вашарског и циркузантског типа. А једно безочно, похлепно и криминално поступање у задовољењу полних порива и у потрошњи полних капацитета порађа: прво, огрешење, па затим безакоње, па злочин према себи и ближњима. А где је тек крај огрешењима о Бога?!

Збрка већа од сваке претпостављене у домену полова настаје у њиховом миксовању, односно променама. Не одговарају истини нечије, или опште тврдње да је тек променом пола особа стигла у луку спаса, или да се докопала свог правог идентитета. Не! Пре ће бити супротно: да је особа запала у хаос и шизофренију, и да је у наставку, због узурпације логоса – *постојање у складу са природом* – чека пакао. (Закључак разговора са еп. Климентом).

Образијем против безобразја

Шта је планетарна порнографија у транзиту, транссексуализам и трансвестизам, истополне квази-брачне заједнице, трансгендеризам, промена пола, сурогат-материнство или био-контејнерство, педофилија, зоофилија, некрофилија, макроизам, трговина робљем и органима, анфантоцид или абортус, перверзија и мазохизам, вампиризам, снобовски холивудски канибализам, содомизам, сатанизам... технолошки секс? Све то, и преостало, укључујући и еутаназију, сигурно су проналазак и темељно простудирана стратегија за слуђивање, поништавање и укидање старог и несталног, грешног, болујућег али и покајљивог човека, ради којег је Христос умро, васкрсао и био узнет на Небеса.

Зашто је наш мали човек толико важан?! Он кога се и демони застиде када пређе све границе, али коме се и Анђели подиве када се покаје и са пута пропасти сиђе. Зашто?

Зато што се Сами Син Божји, Господ Исус Христос оваплотио и постао човек и наш брат. Он Богочовек по природи, постао је један од нас, еда бисмо ми убоги

благодаћу Бога Духа Светога кроз Свете Тајне Цркве постали свети благодатни богољуди и вољена деца Бога Оца. Он би и да нас збрлатими са Сином својим.

Биране речи

Браћи и сестрама парадерима, онима на чији се идентитет и дигнитет атакује, као и њиховим промотерима и симпатизерима који их подстичу и дају махове и обећања и понуде у вези са њиховом перспективом и статусом у друштву, упућујемо и овакве речи:

Мали човече, не смеш мрзети ниједнога грешника, али зато мораш мрзети и своје и свакога грешника грехе!

Мали човече са дахом у носу, не играј се са својом вечношћу!

Мали човече за кога је Богочовек Исус Христос умро, пази на себе!

О свете, о цвете, данас јеси, сутра неси!

Европо и Америко, боне не биле, данас јесте, сјутра нијесте!

Бог је створио и овластио Адама и Еву, не Адама и Стеву!

О душо, ти Божја миљенице, ти Његово огледалце, не буди замрљана, него блистај!

Безбројни људи, водећи борбу за људску славу, изгубили су битку за славу небеску; или су пратећи туђи траг, изгубило свој.

Чистота, стид и смерност ће спасити свет, а нечистота, охолост и гордост га уништити. Ко је дакле толики хазардер да ставља на коцку саму чистоту, стид и смерност?, сам чисти добитак: сопствено и заједничко спасење?!

Грех подигнуте руке

Грех *подигнуте руке* или директно изазивање Бога, као и хула на Духа Светога данас, ипак долази из миљеа либералне већине LGBTQIA покрета. Прецизно, тај грех долази од стране хомосексуалних екстремиста; од његове унакарађене формације или хунте. То је оно што ће овај покрет довести до потпуног сотириолошког фијаска!

Ако си хомосексуалац и све остало што те полно унизује и изопачује као човека, ти ниси разрешен обавезе да се кајеш и смираваш; односно, да покриваш своју голотињу и срамоту! Највећи људи у роду људском, људи равноангелни, сваког човека који долази на свет укључујући и тебе, позивали су на покајање!, на преумљење!, на спирање нечистоте са себе и са своје душе водом и огњем Духа Светога, чиме и на поновно рођење!; затим на покривање своје голотиње и срамоте, и на облачење у светлосну одећу!

Разуларени хомосексуалац, укључујући разгоропађене припаднике своје екстремне деснице, треба са пута погибли да се врати путу покајања. Јер то је као општеобавезујуће и даље на снази. И важиће до конца историје. Зато њих, као и већину суме левог, либералног LGBTQIA покрета, треба подсећати бар на три чињенице као на три обременујућа камена.

Прва чињеница нам говори да је LGBTQIA покрет исполитизован пројекат који треба да се уклопи у макро-пројекат контроле и смањења наталитета на глобалном, планетарном нивоу. С обзиром да су само човек и жена заједно фертилни и у стању да дарују Планети једног човека, LGBTQIA фаланга би и сада и убудуће баш то да спречава. Све тврдње чланова овог покрета да се усвајањем деце, сурогат-материнством и био-контејнерима превазилази проблем бездетства хомосексуалних-партнера и лезбо-партнерки, само су експерименталне перипетије и технолошки трафикинг без ограничења.

Друга чињеница говори да се LGBTQIA покрет максимално демонизује, и да из његове ефективне масе излази највећи број Сатаниних пионира и емисара да би му припремали путеве доласка и глобалне доминације.

Трећа чињеница опет, говори нам да LGBTQIA покрет треба да се омасовљује док не преплави сав свет, или макар достигне димензије и географске ширине идеологије *хипи* и *фемино покрета*, како би сва планета тутњала од шаренила звукова, боја, конфесија, емисара, свега спрегнутог ради освитка новог доба: доба Водолије, чаролије, враголије, опијата! И зар то на крају крајева неће бити ради планетарног и васељенског покрет замене Домостроја спасења ђаводицејом?!

Енигма слободе

Намери и жељи да се у делању буде слободан по сваку цену, па и по цену стицања богомрског добитка, треба да претходи кључно питање: Да ли ће нам баш све, како смо замислили и урадили, бити на корист? Шта ако једнострано покренута слобода-слобода неуравнотежена одговорношћу преовлада, па настане штета и пропаст?!

Зар нам се досад овакво искушење није толико пута десило да опет не бисмо знали расуђивати о њему?!

Застава (флага) и боје

Застава дугиних боја LGBTQIA (*лезбејство, геј, бисексуалност, трансродност, квир, интерсекс, асексуалност*) – **није** дуга истоветна Нојевој и Авраамовој, Исаковој и Јаковљевој, Мојсијевој и Јововој дуги, која представља *завет* и *савез* са Богом. Зато Праоцима, Патријарсима и Пророцима нису упућене ове речи Господње, него људима другачијим – савременицима које су демони заробили путем греха и страсти, и учинили их својим слугама и наказама сличним себи:

Сада, говори Господ, вратите се мени свим срцем својим постећи, плачући и тугујући! Раздерите срца своја, а не хаљине ваше! Вратите се Господу, Богу своме, јер он је благ и милосрдан, спор на гнев и милошћу обилан, и казне ублажује. (Јоил 2, 12-13).

Свети Пророци

И другом Пророку је Господ уметнуо речи да би се огласио пред људима:

Зар није он створио једно биће с телом и духом у њему?

Зашто једно? Да тражи семе Божје, да чува благослове своје и да не буде неверан жени младости своје... говори Господ Саваот. Чувајте благослове своје и не будите неверни.

О незнабоштву Содомљана и Гоморјана, те о Авраамовом и Лотовом душевном страдању међу њима и због њихове бестијалности, и данас као тада подједнако нас подилази језа.

С обзиром да се људство LGBTQIA убрзано, и у већини случајева готово сасвим отуђује од хришћанства, оно се убрзано и готово сасвим и враћа у времена старозаветна и у прошлост многобожачку, па га зато библијске речи и сналазе и опомињу:

Сећајте се закона Мојсијевог, којем сам на Хориву дао заповести и прописе за сав Израил.

Како нас, данашње ослабљене људе, грешнике, као и људе блиске нама и онима далеке будућности, па и људе с краја историје, Господ ће опет и опет проналазити овим речима:

Ево, послаћу вам пророка Илију пре него што дође дан Господњи, велик и страшан. Он ће усмерити срце отаца ка синовима и срце синова ка оцима њиховим да не бих дошао и проклетством земљу ударио. (Малахија 2, 15-16; 22-24).

И трећем Пророку је Господ казао да нам благовести:

О томе да је пре доласка пророка Илије Бог Отац већ био послао Сина Свога ЈединоРођеног и возљубљеног да буде бијен због престапа наших... рањен због грехова наших... да нас раном Својом исцели. (Исаија 53, 4-5).

Против оштрице

Бесмислено је *праћати се против бодила* или јуришати на оштрицу. Ни са једним опет, хришћанином, и ни са једном хришћанком, особама LGBTQIA оријентације, иоле трезвен и сажалив човек оријентације супротне њиховој, ни у мислима не би се сагласио по питању повратка многобожачком начину живота. А зар се баш томе нису жестоко опирали старозаветни Пророци и закони и заповести?! Зато никоме не би требало пожелети да падне под оштрицу ових прописаних старозаветних

закона; то јест да допадне казнама за тешке грехе (*Књига Левитска* или о *Свештеницима* 20, 1-27; нарочито 13 стих).

У неким од данашњих земаља Планете које баштине старозаветно законско предање и праксу (Иран, Саудијска Арабија, Јемен, Судан, Мавританија, делови Нигерије и Сомалије, Брунеји, све до недавно на пример, један LGBTQIA активиста или волунтариста, затечен на делу, не би имао времена ни да јаукне. Уствари, и после ублажавања тамошњег законског става јауци те врсте због дотичних чинов – данас се опет надалеко чују.

А избављење је близу: *Наредите пост, огласите празник! Сакупите старешине и све становнике земље у дан Господа, Бога свога, и завапите Господу: Јао, дана! Дан Господњи је близу, долази као сила Силнога!*(Јоил, 1, 14-15).

Значење боја

Узмимо у виду чињеницу да збир свих осам боја заставе LGBTQIA покрета има своја симболичка значења. И да пет боја доноси високе бодове: црвена истицањем живота, наранџаста истицањем излечења, жута истицањем сунчеве светлости, зелена истицањем природе и индиго спокоја. Тиркизна им се може придружити само под условом да истиче уметност, но не и магију.

Љубичаста је спорна јер истиче духа који може бити и нечист или демонски, баш као што се и за јарку розе боју може рећи исто, а која енормно фаворизује секс. Ова дакле тражи првенство међу бојама и симболима, но не обазире се на духа; а он је обично, рекосмо демон блуда, односно дух нечист и *назадњачки*.

Обазире се на семантику ове последње три боје и на њихову материјализацију у примени и искуству, ми стално запажамо последице злоупотребе које нам боду очи, односно последице несветих начина употребе људских сила-дарова које поседујемо и којима располажемо. На пример, у Содому и Гомори сумпор и огањ сукнули су с висине и спржили становнике оба града; док се у Новом Завету наилази на другу опомену са сличном последицом: *да уз суво дрво гори и сирово*.

Ако сирово стабло поред све неге и снаге једва опстаје, камо ће се наћи суво?

Зато, ако *лустрација* почне од свога забрана и наслеђа, изнаћи ће се и најкраћи пут до очишћења и оздрављења укућана: *пут покајања!*

Преумљење и духовна уметност

Постоји ли пут избављења од бура и таласа што их изазивају полни или сексуални нагони? Наравно да постоји! Иако је титански јак, ерос или либидо... укроћује се преусмеравањем ка Богу, ка Христу Богу. Како се то постиже учи нас и аскетска, благодатно-подвижничка наука Цркве стара хиљаде година, а позната и као *уметност над уметностима духовног живљења и подвизавања*. Да, овде спадају и освештане, црквене, динамичке методе стицања *преумљеног* и *преображеног ероса*. И

опет, сву ту духовну науку, неодвојиву од вере, наде, љубави, покајања и Светих Тајни Цркве, ми још називамо *охристовљењем ероса*.

Дакле, нико не мора да се упаљује, да буде вулгаран, да наручује одећу код демона и да је набавља у демонској кројачници и продавници, еда би терао управо паклену моду. Не! Ништа од тога, него да у својој невољи он целим бићем може, и треба да завапи Господу за помоћ и избављење од Левијатана! Одмах затим стићи ће исцељење, спас и истинска слава човекова, а која је таква да се тешко може описати. Она се ипак лако да видети, и сагледати, рецимо на светим храмовима, фрескама и иконама; на смерним ликовима.

Светло на дну Ада

Пут ка чистој тиркизној боји заставе LGBTQIA која асоцира и на уметност, могао би ићи најпре кроз Пазолинијев светлопис *Јеванђеље по Матеју*, па неком созерцатељу рецимо постати пречица до фреске, иконе химнологије, Светих Тајни, преумљеног и преображеног етоса... Цркве.

Ингмар Бергман када говори *о својим демонима* истиче да га је *демон нихилизма и катастрофе* терорисао кроз сав живот. И масе црквених прелата и пастира такође не могу да сакрију на себи и на другима са којима су били у трауматичним односима, трагове и последице како сопствених и међусобних тортура, тако и тортура од стране демона злостављача. Дакле иза свих тих тортура увек стоје *демони поништења и катастрофе*. А њихов сумпорни дах све досад загађује све оне којих се дотакне, или их у провалију сурвава.

Луис Буњуел је 1965. године филмом *Симеон Пустуњак* најавио данашњу еру манипулације *радиоактивним месом* у просторима за осмишљено, континуирано обесвећење.

Лукино Висконти један је од тројице протагониста *италијанског неореализма*. Лично и интимно, он је у свом походу кроз историју жанрова плаћао данак, како теми декаденције у аристократском миљеу, тако и темама вампирске лепоте, хомосексуализма и педофилије (*Немачка трилогија: Проклети, Смрт у Венецији, Лудвиг, Сумрак богова*, 1969/72). Притом је и сам Лукино припадао кинематографском геј-огранку, а то заклањао собом као велом последњег европског естетичара.

Рајнер Вернер Фасбиндер у ламентима над собом и новим светом, проводи своје гледаоце кроз *трајне манифестације* људских честара и мрежа; Ларс фон Трир у свом кино-поступку чини исто то кроз људске траншеје, поларизације и беспутице. Обојица пак остају у *контроверзама и тензијама*.

Холивуд понајпре остаје ходочашће и светилиште свих целулоидних и дигиталних *изама*; једна тврђава над којом се вијори застава самога гуруа педофилства, хомосексуализма и лезбејства – Волтера Елајаса Дизнија. На њему се вијори застава над многобројним славним „алфа мужјацима и женкама“ или старовима и старлетама глуме (Џејмс Дин, Кери Грант, Рок Хадсон, Марлон Брандо, Монтгомери Клифт,

Лоренс Оливије, Кристофер Пламер, Жан Марс, Берт Ланкастер, Дирк Богарт, Ли Марвин, Ричард Чемблен, Јан МекКелен, Кевин Спејси, Џон Траволта, Филип Андре Рорк, Хенри Кавил, Вентворт Милер, Џоди Фостер, Анђелина Џоли...). Временом су сви ови прерастали у емисаре хомосексуализма, лезбејства и транссексуализма.

Улога поп-културе у ужем, андерграунд контексту, састојала би се у омекшавању гледалаца за пријем и конзумацију сторија из мрачног света хомосексуалаца. Протагонисти или илустратори једне кич-слике овога о чему је овде реч јесу рецимо Енди Ворхол, али и други у спрези са њим (Вилијам Фридкин, *Крстарење*, 1980; Марвелови супермени и Парамунтови јунаци, *Top Gun*, 1986: филм финансиран од стране геј-лобиста...). Они су сваком човеку, па и човеку геј-и-хорор оријентације предвидели и наменили барем *15 минута славе*.

Вапаји и крици једне изгубљене душе у агонији могу да јој отворе пут ка преумљењу и покајању, чиме и до Христове иконе, која стварно оживљава саму себе у нама, али и у другима око нас.

Тако, Линч и Ферара-убиствени двојац, подстичу друге у мишљењу, слици и ставу да љубав треба тражити, и налазити и на дну самога пакла; рецимо попут Лоре Палмер и тајног агента Купера (*The Voice Of Love*, финална сцена, *Twin Peaks FireWalk*).

Зато, никада *не* треба *очајавати*! Па ни тада када људи, попут старца Силуана, свесно *држе ум* у свету који као да је постао *Ад*.

Женик и невеста

Будимо, и останимо храбри баштиници мисли и чињеница да смо ми новозаветни људи, или бар припадници епохе Новог Завета; да су многи од нас стварни, а сви други опет призвани да постану чланови Тела Христовог. И још да ова датост има и димензију Цркве: Заједнице Анђела и људи-покајника. Ове две реалности, да смо чланови и Тела и Цркве, преплићу се и поистовећују. Коначно, Црква је Христова Невеста, а Он њезин Женик! *Љубав и јединство мужа и жене* Павловска је слика љубави и јединства Господа Женика и свете Цркве Његове. И то ће тако бити, и остати кроза сву вечност, са напоменом да ће Црква, обитавајући у историји, једанпут сасвим прерасти у вечно Царство Божје. И да ће се то догодити по свеопштем преображењу и васкрсењу људи.

Зар зато не би било трезвено размишљати о тој реалности-и-надреалности истовремено? Зар се за то не треба припремати савесно, богобојажљиво и са усхићењем?!

Мисија Цркве и Нови светски поредак

И сада, и овде требало би истицати чињеницу, да сви они који ревнују искључиво за чисту и богоугодну веру, наду и љубав, дакле Православни Хришћани свих родова, полова, харизми и црквених служби, укључујући монаштво, управо сада,

више него икада треба да посведоче љубав према Христу Богочовеку и према своме ближњем. Људима широм света да дају сведочанство неокрњене вере; дакле света чији моћни представници сада упиру прст у Православне хришћане да би их означили као институционализоване људе, најопасније по настанак новог светског поретка.

Ради зацарења и озакоњења тог Новог светског поретка испланирано је потискивање, па затим искорењивање васељенског Православља; гашење заједнице Помесних Православних Цркава и свих њихових светиња; најпре свете породице и њених вредности, а затим: катихезе, светих служби, Светих Тајни, јеванђелске проповеди и мисије, заповести и врлина, подвижничког и духовног живота, монаштва, па сведока вере и исповедника... Тражиће се од свих неодазивање на покајање које нас приближује Царству Небеском. Једном речју – тражиће се одрицање од Христа, а прихватање Сатане, Антихриста и Лажног Пророка, и свих дела њихових?!

У целокупној ђавоудицеји овој, LGBTQIA покрету се поверава равноправна улога међу улогама свих осталих кваритеља и упропаститеља *врло доброг света* Створитељевог.

Подвижници чистоте

У односу на LGBTQIA покрет, православно монаштво би било оно које би и сада, као небројено пута у својој историји, самом овом покрету могло да укаже на примере и пружи му доказе да је и сада као и досад, да је и овде као и свуда и на свакоме месту, могуће живети чисто и богоугодно; штавише, равноангелно, неvezано за слабости и оптерећења најтеже врсте. Монаси и монахиње хришћани се таквом начину постојања још и заветују! Па су и у непрестаном очекивању Доласка Господњег! Зато су они и у предности. У односу на хришћане без завета послушности, сиромаштва и целомудрености, монаси и монахиње хомосексуалци и лезбејке, који су претходно примили ове монашке завете, анулирају ову муку и невољу тако што се подвизавају уздржањем од полних односа! Тиме они, крепљени Божјом силом, подвлачимо, превазилазе сваку врсту тешкоће, и сваке настраности!

Члановима и припадницима LGBTQIA интернационале, само једно полетно осведочење какво је оно православног монаштва и свештенства и осталих ревнитеља вере лаоса Божјег, може помоћи у описаним невољама. Наравно, под условом да и сами декларисани, као и тајни хомосексуалци себи затраже помоћ, и ради Господа се уздржавају од демонског распаљивања. Примера успешне борбе против греха, и синергије са Божјом благодаћу, односно ради избављења из раља пропасти, много је! И више него што се може претпоставити!

Литургички усклик

Сходно реченом, и сходно апостолу и боговидиоцу и пророку Павлу, још једанпут треба призвати у свест чињеницу:

Да је Господ већ био дошао, да Господ стално долази, и да ће Господ опет доћи!

Од нас људи пак, очекује се да кажемо потврдно: *Да! Дођи Господе* – и види, и спаси нас! *Амин!*

Друга логија

Да се не лажемо,

или, хајде да држимо очи отвореним

Историјски траг

До 1973. године на хомосексуалност се гледало као на болест и противприродну страст према истом полу, односно као на ментални поремећај и сексуалну девијацију. За сузбијање хомосексуалних особина и склоности била је изнађена и *репаративна терапија*. А затим је америчко друштво психијатара повукло свој став да је хомосексуалност поремећај.

Године 1990. Светска Здравствена Организација (СЗО) ће званично укинути став да је хомосексуалност болесна и противприродна страст, и опет, болест. Од тога момента сексуалност ће добити значење *погледа на свет*. Високорангирани чиниоци друштва ће афирмисати тај поглед и почети да га усмеравају ка статусу идеологије. Тако ће узроци хомосексуалности биолошке природе једноставно нестати.

Усмерења

Реал-хомосексуалност се отпочетка па до данас јављала као минорна појава, *око једног постотка друштва*, те ће зато његови конструктори, почев са Алфредом Кинзијем, подизати проценат појавности *на целих десет*, само да би се погурала мањина. Односно, да би била изазвана експлозија која ће хомосексуалност преиначити у хомосексуализам као један, рекосмо, целокупан *поглед на свет...*

Са овом датом почиње светска драма. Ако је овај нови *поглед на свет* још *контрапоглед* и *контрамодел*, пажљивом анализом дотичне теме можемо претпоставити и његову развојну путању, као и крајњи резултат – тоталитаризам. Дакле у овој ретроспективи *погледа*, висока сексуална раскалашност хомосексуализма која је сада на снази и која достиже тачку екстремизма, када буде достигла свој зенит, почеће да опада, да клизи ка декаденцији, и у финалу да *индукује сопствену пропаст*. Наравно да она својим канцама захвата и дотичну цивилизацију, или скромније, културу. Чак религију, рецимо протестантизма, који се досад препуштао свим екстремима; па још када се сагледа његова партиципација у целокупној глобалној, политичкој арени препуној екстрема...

Хомодицеја

Чему сва хомодицеја? Чему њен пут од еманципације и демократизације до екстремне либерализације и отварања табуа?! Наравно, ради избора сексуалне *оријентације* и освајања моћи! Ради утољења глади и жеђи за моћи! Ради осилености слободом, могућностима, институцијама! Ради тоталитарне свести, статуса жртве,

престижа у друштву антигејева! Како нас све то подсећа на *друго и треће кушање у пустињи!* Заправо, да је о свим трима искушењима реч!!!

Жонглирање хомосексуализмом на два начина, првим: као продуктом урођености, хормонског и генетичког поремећаја, те херметичке затворености, и другим: као продуктом знатижеље, снобизма и отварања табуа (педофилија, зоофилија, некрофилија, сатанизам... технолошки и роботизовани секс), у принципу, никада неће допринети ичијем стварању идентитета и личношћења!

Такозвана природна, изворна, *неугрожавајућа хомосексуалност* је конструкт, и он је као такав већ сасвим деконструисан. Махањем заставом анационалности занемарљива геј-мањина не скрива, већ открива сву своју овисност о национализму и резервисаности, искључивости и мондијализму антигеј-интернационале. Наравно да геј-мањини смета ова подређеност.

Освајање тржишта

У сопственом ходу ка освајању власти на површини, активисти *андерграунд-хомосексуализма* су повезани са културом и уметношћу и стоје у органској спрези са сопственим симпатизерима, заговорницима, лобистима, подстрекачима, идеолозима, политичарима анархо-либералима, финансијерима, окултистима... Сву одговорност за тоталитаризам, за настраности или девијације морају да узму на себе и сви они који ћуте; ћуте пред овим чињеницама! А намерно се представљају немуштима јер штите, па и фаворизују починиоце толиких мрских и перверзних ствари.

Прозрења

Упозорења добронамерних увек су стизала на време, као и пре времена. Гилберт Кеит Честертон, *принц парадокса*, предвидео је (између 1877-1936) да ће наступити време *када ће се палити ватре еда би се доказало да су $2+2=4$, и да ће се исукивати мачеви да би се доказало да је лишиће лети зелено.*

Након расподељених карата, односно бланко *давања права свима за све без обавеза*, дошло је ово, већ описано време. Ко ће извући најдебљи крај, или највише изгубити, сазнаће наш мали старински човек, чију је дојучерашњу неприкосновеност технолошки свет работа већ кренуо да фрапантно угрожава.

Help me!

У LGBTQIA покрету постоје мушкарци и жене који би хтели да остану анонимни, непознати, нечујни, окупирани само сопственим стањем; конкретно, оптерећени *мутираним ес-ер-вај геном*. Они дакле не желе да се срозавају на степен настраног, патолошког и публичног истурања и понашања једног хомо-екстремисте. Они такође нити желе, нити имају снаге да се *димосиа* – *јавно* одрекну, или прибегну умртвљивању свог нагона и своје страсти. У следећој анализи, они су згрожени пред сопственим *геј-пауером*; они су немоћни у своме *мутираном ес-ер-вај* генетском удесу, због чега ће их коначно дотући *модификовани пол*.

Њима најчешће недостају вера и нада да на пример и *геј треба, и да може бити здрав.*

И опет, да и он треба да чује радосне речи: *Ни ми те не осуђујемо! Ето, сада си здрав. Иди, и више не греши!*

Имајући стално на уму наведене речи, хришћани сва три опредељења – протестантског, римокатоличког и православног – а оптерећени невољом хомосексуалности – треба да имају и свест о сталном крепљењу молитвом прве помоћи. Баш ту могућност, да се молитвом крепе, имају и хришћани који нису хомосексуалношћу оптерећени. Молитвени, православни хришћани спонтано погађају да се ради о *Молитви Исусу*, која гласи: *Господе Исусе Христе, Сине Божји, помилуј ме грешног/грешну.*

И сви преостали људи, нехришћани, уобручени и засужњени духом и страшћу хомосексуалности, такође имају приступ другој чудотворној, терапеутској молитви – *молитви покајаног митара или цариника*, која гласи: *Боже, милостив буди мени грешном/грешној, и помилуј ме!*

Да сумирамо. Ако би још једна дефиниција уметности гласила да је она нагон за самоодржањем и опстанком, или један *егзистенцијални ослонац* који се и на ескапизам своди, дотле би умешност молитве била *егзистенцијални ослонац*, па и више од тога: сама благодатна егзистенција, са благодатним начинима постојања.

А зар ти благодатни начини постојања нису поновно проналажење Раја и Едена сладости, чиме и поновни повратак у њега?! Зар то онда не би могло да произведе моментални духовни преображај света као долине плача у благодатни и светли Рај или Еден сладости?!

Епископ крушевачки Давид

Крушевац

1. септембар 2022. л. Г.